

LORDE.

HÁZIBULI NÉGY ÉV UTÁN.

LORDE SZÉDÜLETES KARRIERT FUTOTT BE AZ ELMÚLT NÉGY ÉVBEN, A SEMMIBŐL AZ EGYIK LEGKE-RESETTEBB ÉS LEGELISMERTEBB NŐI DALSZERZŐ-ELŐADÓVÁ VÁLT, A FIATAL POPGENERÁCIÓ EGYIK MEGHATÁROZÓ HANGJÁVÁ. KÉTSZERES GRAMMY-DÍJAS, A LEGNAGYOBB FESZTIVÁLOK SZTÁRJA ÉS MÉG DAVID BOWIE IS A ZENE JÖVŐJÉT LÁTTA BENNE. KÖZEL NÉGY ÉV SZÜNET UTÁN JELENTKEZETT MÁSODIK ALBUMÁVAL, A *Melodrama* A SZÍVFÁJDALOMMAL BULIZÁS ÉS A FELNÖVÉS LEMEZE.

VARGA ZSÓFIA.

Az új-zélandi Ella Maria Lani Yelich-O'Connor, művésznevén Lorde még csak tizenkét éves volt, mikor egy iskolatársával megnyertek egy sulis tehetségkutatót, ugyanennyi, amikor leszerződött az Universalhoz, aztán tizenhat, amikor első EP-jével és albumával világsztárrá vált. Most, húsz évesen kiadta második leme- zét, de mi is történt az elmúlt négy évben? Egyáltalán, hogy is lett ennyire híres? És tény- leg, miért tartott ennyi ideig elkészíteni a *Pure Heroine* című bemutatkozás folytatását?

LORDE, A CSODAGYEREK

Amikor leszerződötték, alapvetően azt a sorsot szánták neki, hogy megvárják, míg elég idős lesz ahhoz, hogy mások által írt dalokat énekeljen, azonban ez sosem történt meg – elég korán határozott elképzelései voltak zenei karrierjével kapcsolatban. Némi

segítséggel már 2012-es első, indie-s attitűdű elektropopos EP-je dalait is ő maga írta, aztán ingyenesen közzétette a SoundCloudon, és hatvanezer letöltés után az ötszázos *The Love Club*ot kereskedelmi forgalomban is kiadták. 2013 júniusában a *Royals* kislemezként is megjelent, és pillanatok alatt globális áttörést hozott az énekesnek. Nemcsak az új-zélandi és ausztrál slágerlistákat uralta, hanem többek között kilenc hétig volt listavezető az amerikai Billboardon is, Lorde pedig világszerte népszerű, nemzetközileg sikeres előadó lett, csodagyereknek kiáltották ki. Ezt követően, az év szeptemberében jelent meg első albuma, a *Pure Heroine*, amivel újból a listák élére került, a kritikusok a popzene megmentőjét látták benne és minimalista dalaiban, de még a zenésztársak is bőszen dicsérték: Bruce Springsteen egy új-zélandi koncertjén a *Royals*

feldolgozásával „vette be a klubba”, Lady Gaga 2013 egyik legjobb albumának nevezte a *Pure Heroine*-t, David Bowie pedig az úttörőségét emelte ki, mintha a „holnapot hallaná”.

FELDÜHÍTTÉTKÉ ŐKET, ETTŐL TÖBBET AKARTAK

Lorde-t sem a lemezkiadó, sem akkori menedzsere, Scott MacLachlan nem a bevett módok valamelyikén próbálta sikeressé tenni, nem volt semmilyen PR-kampány, felhajtás a zenéi mellé. Amikor megjelent a *The Love Club* EP a SoundCloudon, az egyetlen illusztráció hozzá egy rajz volt Lorde-ról, amin egy patkányt és egy kígyót tart, de leírást, valós fényképet, illetve az énekesnő életkorát nem jelenítették meg sehol. „*Úgy gondoltuk, hogy ez a zene nem az életkora miatt jó, ez a zene egyszerűen csak jó*” – nyilatkozta a menedzser egy interjú-

ban. Ugyanebben az interjúban elmesélte azt is, hogy nagy zenei újságok helyett inkább építéssel és divattal foglalkozó oldalaknak küldte el a zenét, valamint az első, nagyjából száz embernek tartott koncertekre sem engedték be a médiát. „ez igazán feldühítette őket, de ettől csak többet akartak” – ez a menedzseri hozzáállás folytatódott nagyjából egy évig. Rengeteg felkérést, címlaplehetőséget, interjút és felépést visszautasítottak. Például nem kértek abból, hogy a *Royals* sikere után Lorde lépjen fel Katy Perry előtt, annak turnéján. Vagy ami még ennél is meglepőbb: egy fehér házi felépést is elutasítottak 2014-ben. Semmiképp sem akarták, hogy bárkinek is túl sok legyen Lorde-ból, mire megjelenik második lemeze.

TIZENHAT, HARMINCÖT, NEGYVENÖT

Annak ellenére, hogy Lorde-ot sosem az életkorával próbálták még sikeresebbé tenni, egyeseknek elképzelhetetlenné vált, hogy egy valódi tizenhat éves ennyire kiemelkedő teljesítményre képes. Felmerült, hogy nem is annyi, mint amennyinek mondják, hanem idősebb, akár harmincöt éves. A vitának még az sem vetett teljesen véget, hogy egy internetes újság megszerezte a születési anyakönyvi kivonatát, amelyen 1996 szerepel, a szkeptikusok szerint egész egyszerűen az is hamisítvány lehet. Az énekesnő szórakozva figyelte ezeket az eseményeket, viccelődött, hogy nem is harmincöt, hanem negyvenöt éves valójában (az öccse különben tizenöt éves). Lorde a tízmillió példány felett fogyó *Royalsszal* 1987 óta a legfiatalabb kislemezlista-vezető lett (akkor Tiffany volt szintén tizenhat évesen #1), és bármennyire is másodlagos a dal sikerében az énekes-szerző kora, az igenis beszédes, hogy a kritikailag is az év legjobb szerzeményei közé sorolt szám egy új generáció hangját képviselte. Azé a generációé, amelyik már nemcsak elénekelni akarja, hanem maga is írja úttörő listavezető slágereit.

CSEND ÉS VISSZATÉRÉS

Lorde a korvíták idején, 2014-ben még viszonylag aktív volt, turnézott, közreműködött az *Éhezők viadala* filmzenéjén, fellépett néhány

díjátadón és különleges eseményen (ilyen volt például a Nirvana beiktatása a Rock And Roll Hall Of Fame-be), de aztán egyre inkább eltűnt, 2015-ből az egyetlen jelentősebb aktivitása mindössze egy Disclosure-rel közös szám volt. Inkább vett egy házat Új-Zélandon és visszavonultan töltötte napjait. Valamikor az év végén, háromévnyi együttlét után szakított barátjával, a fotós James Lowe-val, de Lorde a bulvárt is ügyesen hessegeti el magától, annak ellenére, hogy világsztár, erről sem lehet sokat tudni. Ő azon hírességek egyike, akik a lehető legjobban próbálják karrierjüktől elválasztani a magánéletet. A friss lemez, a *Melodrama* dalszövegeiből azonban kiderült, hogy a férfi

LORDE
Melodrama

(Universal, 2017)

POP

A 2013-as debütáló *Pure Heroine* óta Lorde számára kinyílt a világ: tizenhat éves lányból huszoneves nő lett, aki három év együttlét után szakított barátjával és akinek kezelnie kell a hírnevet. Életét új kontinensek, szerelmek, barátok és a bulizás tölti ki – mármint az albumírás mellett. Ezekből merítve, egy tizenegy dalon átívelő, nagy házibuli koncepciója köré felfűzve született meg az idej *Melodrama*, rengeteg lélekkel és törődéssel. Ella hangja még mindig összetéveszthetetlenül bársonyos-érdes, a hangzás pedig továbbfejlődött, mégis egyedi és popos maradt – ugyan zongora mellett írták a számokat, ennek megfelelően végig az dominál. Ráadásul az album kettőbontható: a határ a *Hard Feelings/Loveless*, az első részben elkezdődik és csúcsra ér a buli, még

nehezen kezelte barátnője hírnevét, talán ez (is) állt a szakítás hátterében.

Tavaly év elején aztán meghalt David Bowie és megrendült az egész világ, Lorde is feltűnt újra, hogy a Brit Awards-on előadja a *Life On Marsot*, ezt követően azonban nagyjából egy évig újra nem csinált semmit, amiről újságok cikkeztek volna. 2016 folyamán az akkor tizenkilenc éves énekesnő hónapokat töltött New York-i hotelekben élve, stúdiózással és dalírással foglalkozott, de például rengeteget metrózott is a városban, tesztelve, hogy zenei ötletei hogyan működnek majd a hétköznapi ember életében, átlagos helyzetekben. A hírnév persze híres ismerősökkel is jár, Lena Dunhamen keresztül megismerte Jack Antonoffot, aki előző producerét, Joel Little-t váltotta az új albumon. De nem csak a metrózás szokatlan az albummal kapcsolatban, Lorde színesztéziájának köszönhetően a dalírás számára abból áll, hogy próbálja hangokkal leképezni azt, amit elképzelt, addig módosítja dalait, míg megfelelőek nem lesznek a színek. Szép lassan tehát minden elkezdett összeállni: új tapasztalatok, összetört szív, új producer – idén júniusra meg is érkezett a tizenegy számú *Melodrama*. **R**

erőtlen a friss fájdalom, a másodikban azonban vége a partinak, Lorde-nak pedig össze kell raknia a káoszt és önmagát. Érződik, hogy eltelt négy év, a *Melodrama* szövegei még jobbak, mint a *Pure Heroine*-on lévők – például az albumnyitó *Green Light* helyenként vicces (Ella azt kívánja, hogy volt barátját harapják meg a cápák), máskor dühös (hazugnak nevezi exét, kiküldtaná az igazságot), de mindezen felül a tőle eddig hallott legkatartikusabb és leginkább táncolható dal. Két számmal később a *Liability* már arról szól, hogy úgy érzi, mindenkinek teher, de mégiscsak az egyetlen ember, aki igazán számít, önmaga – a dalok slágerességük ellenére komplexek, okosak és mélyek, méltó folytatása ez a nagy várakozásokat kiváltó első lemeznek. Azonban Lorde itt annál is tovább ment: az album második felében nemcsak vége a partinak és eljön a hajnal, de érzelmei is lecsillapodnak, egykori szerelme nosztalgijává válik, válaszol az album első felében magának feltett kérdésekre és magabiztosabb lesz, ezáltal a *Melodrama* dalai nemcsak a szívfájdalommal bulizásról szólnak, hanem felnövésének is szemelvényei. Egy lemez az egyedüllétről, annak rossz és jó oldalairól – csak jó dalokkal.

9/10